

— ۲۷ —

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ لِأَهْلِ التَّغْوِيرِ

دعای امام سجاد علیه السلام برای مرزداران

(۱) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَحَصِّنْ

(۱) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، و به عزت مرزهای مسلمانان

ثُغُورَ الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ، وَآيَدْ حُمَّاتَهَا بِقُوَّتِكَ،

را محکم و استوار ساز، و به نیرویت نگهبانان مرزها را توانایی بخش،

وَأَسْبِغْ عَطَايَاهُمْ مِنْ جِدَّتِكَ.

و عطایای آنان را به توانگریت کامل و سرشار کن.

(۲) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَكَثِّرْ

(۲) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، و تعدادشان را بیفزا و سلاحشان را

عِدَّتِهِمْ، وَاشْحَذْ أَسْلَحَتِهِمْ، وَاحْرُسْ حَوَّتِهِمْ،

تیز و برا کن، و اطراف و جوانشان را محکم و نفوذناپذیر ساز، و جمعشان

وَامْنَعْ حَوَمَتِهِمْ، وَالْفَجَعَهُمْ، وَدَبِّرَأَهُمْ،

را به هم پیوند ده، و کارشان را رو به راه کن، و آذوقه آنان را پی در پی

وَوَاتِرَبَانَ مِيرَهُمْ، وَتَوَحَّدِ بِكِفَايَةِ مُؤَنَّهُمْ،

برسان، و سختی‌هاشان را به تنها ی کارساز باش، و به یاری خود نیرومندانش

وَاعْضُدْهُمْ بِالنَّصْرِ، وَأَعِنْهُمْ بِالصَّابِرِ، وَالظُّفُرِ

ساز، و به شکیبایی مددشان ده، و آنان را در چاره‌جویی، دقت نظر عنایت

لَهُمْ فِي الْمَكَرِ.

فرما.

(۳) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَعَرِفْهُمْ

(۳) خدایا! بر محمد و آل محمد درود فrust، و آنچه را به آن جاهلند به

مَا يَجْهَلُونَ، وَعَلِمْهُمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ، وَبَصِّرْهُمْ

آنان بشناسان و آنچه را نمی‌دانند، به آنان بیاموز و آنچه را بینش ندارند،

مَا لَا يُبَصِّرُونَ.

نسبت به آن بیناشان کن.

(۴) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْسِهِمْ

(۴) خدایا! بر محمد و آش درود فrust، و هنگام برخورد

عِنْدَ لِقَائِهِمُ الْعَدُوَّ ذِكْرَ دُنْيَا هُمْ، الْخَدَّاعَةِ

با دشمن، یاد دنیای خدעהگر فریبکار را از خاطرشان بین

الْغَرُورِ، وَامْحُ عَنْ قُلُوبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ

و اندیشه مال فتنه‌انگیز را از صفحه دلشان محو کن و بهشت

الْفَتُونِ، وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ نُصْبَ أَعْيُنِهِمْ،

را برابر چشمshan قرار ده، و آنچه را در بهشت فراهم کرده‌ای؛

وَلَوْحٌ مِنْهَا لِابْصَارِهِمْ مَا أَعْدَدْتَ فِيهَا، مِنْ

از مساکن ابدی و سراهای ارجمند و حوریان زیباروی و نهرهای

مَسَاكِنِ الْخُلُدِ، وَمَنَازِلِ الْكَرَامَةِ، وَالْحُورِ

روان شده، با آشامیدنی‌های رنگارنگ،

الْحِسَانِ، وَالْأَنْهَارِ الْمُطَرَّدَةِ بِأَنْوَاعِ الْأَشْرِيَةِ،
وَدَرْخَتَانِي بَا شَاخَ وَ بَرَّگَ آوِيختَهِ، هَمَرَاهَ بَا مَيَوهَهَايِي گُوناگُونَ،
وَالْأَشْجَارِ الْمُتَدَلِّيَةِ بِصُنُوفِ الشَّمَرِ، حَتَّىٰ
دَرْ بَرَبرِ دِيدَگَانْشَانِ بِنْمَايَانِ، تَا هِيجَ كَدَامَ از آنَانَ آهَنَگَ
لَا يَهُمَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْإِدْبَارِ، وَلَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ
پَشتَ كَرْدَنَ بَهِ دَشْمَنَ نَكَنَدَ، وَ فَكَرِيزَ از هَمَاوَرَدَ رَا بَهِ
عَنْ قِرْنَهِ بِفِرَارٍ.

خاطرش نگذراند.

(۵) اللَّهُمَّ افْلُلْ بِذَلِكَ عَدُوَّهُمْ، وَاقْلِمْ عَنْهُمْ
(۵) خدایا! به سبب آن امور، دشمنانشان را در هم شکن، و دست قدرت آن
آظفارَهُمْ، وَفَرِقَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَسْلَحَتِهِمْ، وَأَخْلَعَ
نابکاران را از ایشان جدا ساز، و بین دشمن و جنگ افزارشان فاصله انداز،
وَثَائِقَ أَفْئَدَتِهِمْ، وَبَا عِدَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَزْوَادَهُمْ،
وَبَنَدَهَايِي دلشان را از جا بر کن، و میان آنان و آذوقه هاشان دوری انداز،
وَحَيْرَهُمْ فِي سُبُّهُمْ، وَضَلَّلَهُمْ عَنْ وَجْهِهِمْ،
وَدَرْ فَنَونَ جنگی شان سرگردانشان ساز، و از مقصدشان گمراهشان کن، و
وَاقْطَعْ عَنْهُمُ الْمَدَدَ، وَانْقُصْ مِنْهُمُ الْعَدَدَ،
كمک را از آنان قطع فرما، و از تعدادشان بکاه، و دلشان را از بیم و ترس پر
وَامْلَأْ أَفْئَدَتِهِمُ الرُّعَبَ، وَاقْبِضْ أَيْدِيهِمْ عَنِ
کن. و قدرتشان را از فعالیت علیه مرزداران باز دار، و زبانشان را از سخن

**البَسْطِ، وَ اخْرِمُ الْسِنَتَهُمْ عَنِ النُّطْقِ، وَ شَرِّدُ
عَلَيْهِ آنَانَ بَيْنَدَ، وَ بَا شَكْسَتَ خُورَدَشَانَ، گُروه پشت سرشان را پراکنده ساز،
بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ، وَ نَكَلَ بِهِمْ مَنْ وَرَاءَهُمْ، وَ اقْطَعَ
و شکست آنان را مایه عبرت دیگران ساز، و با خواری و زبونی آنان، آرزوهای
بِخَزِيِّهِمْ أَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ.
کسانی را که پس از آنهایند قطع کن.**

**(۶) اللَّهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ نِسَائِهِمْ، وَ يَلِّسْ أَصْلَابَ
(۶) خدایا! زنانشان را عقیم ساز، و صلب مردانشان را خشک
رِجَالِهِمْ، وَ اقْطَعْ نَسْلَ دَوَابِهِمْ وَ أَنْعَامِهِمْ،
کن، و نسل چهارپایان و گاو و گوسفندشان را قطع فرما، به
لَا تَأْذَنْ لِسَمَاءِهِمْ فِي قَطْرٍ، وَ لَا لِأَرْضِهِمْ فِي نَبَاتٍ.
آسمانشان اجازه باریدن، و به زمینشان رخصت رویدن مده.**

**(۷) اللَّهُمَّ وَ قَوِّبِذِلِكَ مِحَالَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ،
(۷) خدایا! به این امور تدبیر مسلمانان را نیرو بخش، و شهرها یشان را
وَ حَصِّنْ بِهِ دِيَارَهُمْ، وَ ثَمِّرْ بِهِ أَمْوَالَهُمْ، وَ فَرِغْهُمْ
استوار ساز، و اموالشان را فزونی ده، و خاطرشان را از جنگ با
عَنْ مُحَارَبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ، وَ عَنْ مُنَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْوَةِ
دشمن برای بندگیت، و از کارزار با آنان برای خلوت کردن جهت
بِكَ، حَتَّى لا يُعَبَّدَ فِي قَاعِ الْأَرْضِ غَيْرُكَ،
راز و نیاز خودت آسوده کن؛ تا در سراسر زمین جز تو پرستش نشود،**

وَلَا تُعْفِرْ لَا حَدِّ مِنْهُمْ جَبَّهَةً دُونَكَ.

و صورتی از آنان جز برای تو به خاک نساید.

﴿٨﴾ اللَّهُمَّ اغْزِ بِكُلِّ نَاحِيَةٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ،

(۸) خدایا! هر ناحیه از مسلمانان را، به جنگ با مشرکانی که در

عَلَى مَنْ بِإِذْهَمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَأَمْدِهُمْ

برابرشان هستند بدار، و آنان را از جانب خود به فرشتگانی که پیاپی

بِمَلَائِكَةٍ مِّنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ، حَتَّىٰ يَكْشِفُوهُمْ

درآیند مدد فرما، تا دشمنان را به دورترین نقطه آباد زمین فراری دهند، و

إِلَى مُنْقَطِعِ التُّرَابِ، قَتَّالًا فِي أَرْضِكَ وَأَسْرًا،

با کشن و اسارتیان، زمینت را از لوث وجود آنان خالی کرده و پاک نمایند،

أَوْ يُقِرِّرُوا بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

یا این که اقرار کنند به این که تو خدایی و غیر تو خدایی نیست، تنها ی

وَحْدَكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ.

و همتا نداری.

﴿٩﴾ اللَّهُمَّ وَاعْمُمْ بِذِلِّكَ أَعْدَاءَكَ فِي أَقْطَارِ

(۹) خدایا! این سرنوشت را بر همه دشمنان عمومیت

الْبِلَادِ، مِنَ الْهِنْدِ وَ الرَّوْمِ وَ الْتُّرْكِ، وَ الْخَزَرِ

بده؛ در اطراف همه کشورها، از هند و روم، و ترک، و خزر،

وَ الْجَبَشِ، وَ النَّوْبَةِ وَ الزَّنجِ، وَ السَّقَالِبِيةِ

و حبشه، و نوبه، و زنگبار، و سقالبه، و دیالمه

وَالَّذِي لِمَةَ، وَسَائِرُ أُمَمِ الشَّرِكَ، الَّذِينَ تَخْفَى
و دیگر طوایف مشرکین، آنان که نام و نشان و اوصافشان
أَسْمَاوُهُمْ وَ صِفَاتُهُمْ، وَ قَدْ أَحْصَيْتَهُمْ
بر ما پنهان است، و تو به دانش خود آنان را شماره کرده‌ای،
بِمَعْرِفَتِكَ، وَ أَشْرَفْتَ عَلَيْهِمْ بِقُدرَتِكَ.
و به قدرت به آنان آگاهی.

﴿١٠﴾ اللَّهُمَّ اشْغِلْ الْمُشْرِكِينَ بِالْمُشْرِكِينَ،
(10) خدایا! مشرکان را از دستیابی به
عَنْ تَنَاؤلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ، وَ خُذْهُمْ
سرزمین مسلمانان به دیگر مشرکان گرفتار ساز، و آنان را با کاستن عدداشان،
بِالنَّقِصِ عَنْ تَنَقُّصِهِمْ، وَ ثَبِطْهُمْ بِالْفُرْقَةِ عَنِ
از کاستن مسلمانان جلوگیر باش، و با پراکنده کردن آنان، از گرد آمدنشان
الْإِحْتِشَادِ عَلَيْهِمْ.
عليه مسلمانان بازدار.

﴿١١﴾ اللَّهُمَّ أَخْلِ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمْنَةِ، وَ أَبْدِانَهُمْ
(11) خدایا! دلهاشان را از آرامش تھی ساز، و بدنهاشان را
مِنَ الْقُوَّةِ، وَ أَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الْإِحْتِيَالِ،
از توانایی بی بهره کن، و قلوبشان را از چاره جویی غافل ساز،
وَ أَوْهِنْ أَرْكَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ،
و اندامشان را از ایستادن در برابر رجال اسلام سست کن.

وَ جَبَّنْهُمْ عَنْ مُقَارَعَةِ الْأَبْطَالِ ، وَ ابْعَثْ
آنان را از کوبیدن دلیران بترسان، و سپاهی از فرشتگانت با عذابی از
عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَائِكَةَ كَتِكَ بِأَسِ مِنْ
عذابهایت را علیه آنان برانگیز؛ مانند کاری که روز جنگ بدرا نجام دادی،
بَأْسِكَ ، كَفِعْلَكَ يَوْمَ بَدْرٍ ، تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ ،
(اشاره به آیه ۱۲۳ سوره آل عمران است) تا به این سبب بینیانشان را قطع
وَ تَحْصُدُ بِهِ شَوَّكَتَهُمْ ، وَ تُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ .
کنی، و شوکتشان را ریشه کن سازی، و جمعیتshan را پراکنده کنی.

﴿۱۲﴾ اللَّهُمَّ وَ امْرُجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ ،
(۱۲) خدایا! آب‌های آنان را به وبا، (از معجزات ایشان است، که قرن‌ها قبل
وَ أَطْعِمْهُمْ بِالْأَدْوَاءِ ، وَ ارْمِ بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوفِ ،
از پاستور به وجود میکرب اشاره فرموده است) و خوراکشان را به بیماری‌ها
وَ أَلِحَّ عَلَيْهَا بِالْقُذْوِفِ ، وَ افْرَعَهَا بِالْمُحُولِ ،
مخلوط کن، و شهرهاشان را به زمین فروبر، و پیوسته بر آن شهرها سنگ و
وَاجْعَلْ مِيَرَهُمْ فِي أَحَصِّ أَرْضِكَ وَ ابْعَدِهَا
ریگ بیاران، و به قحطی و خشک سالی بکوبان، و آذوقه آنان را در خالی‌ترین
عَنْهُمْ ، وَ امْنَعْ حُصُونَهَا مِنْهُمْ ، أَصِبْهُمْ بِالْجُوعِ
و دورترین زمین قرار ده، و دژهای آن زمین را از حفاظت آنان منع کن، و
المُقِيمِ ، وَ السُّقْمِ الْأَكِيمِ .
آنها را به گرسنگی دائم، و بیماری دردناک دچار ساز.

﴿۱۳﴾ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا غَازَ غَزَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ،

(۱۳) خدایا! هر رزم‌نده‌ای از اهل آیینت،

أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ أَتَبَاعِ سُنْتِكَ، لِيَكُونَ

يا مجاهدی از پیروان سنت با آنان جنگ کند،

دِينُكَ الْأَعْلَى، وَحِزْبُكَ الْأَقْوَى، وَحَظْكَ

تا دینت برتر، و حزب و گروهت نیرومندتر، و نصیب دوستان کامل‌تر باشد،

الْأَوْفَى، فَلَقِهِ الْيُسْرَ، وَهَيْئَ لَهُ الْأَمْرُ، وَتَوَلَّهُ

او را آسانی پیش آور، و کار را برایش مهیا ساز، و پیروزیش را

بِالنُّجُحِ، وَتَخَيِّرَ لَهُ الْأَصْحَابَ، وَاسْتَقْوَلَهُ

عهده‌دار باش، و برای او یاران و همنشینان برگزین، و پشتیش را

الظَّهَرَ، وَأَسْبَغَ عَلَيْهِ فِي النَّفَقَةِ، وَمَتَّعَهُ

قوی کن، و درآمدش را کامل فرما، و او را به نشاط و خرمی

بِالنَّشَاطِ، وَأَطْفِ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّوْقِ، وَأَجِرَهُ

بهره‌مند ساز، و آتش شوق به دنیا و مال و منال را از او فرو نشان،

مِنْ غَمِ الْوَحْشَةِ، وَأَنْسِهِ ذِكْرَ الْأَهْلِ وَالْوَلَدِ،

و از اندوه تنهايی پناه ده، و یاد زن و فرزند را از خاطرش بزدای.

﴿۱۴﴾ وَأَثْرَلَهُ حُسْنَ النِّيَّةِ، وَتَوَلَّهُ بِالْعَافِيَةِ،

(۱۴) وحسن نیت را برایش انتخاب کن، (مسئله نیت، به طور مفصل در دعای بیستم

وَاصْحَبِهُ السَّلَامَةَ، وَأَعْفِهِ مِنَ الْجُنُبِ، وَأَهِمَّهُ

گذشت) و عافیتش را عهده‌دار شو، (توضیح و تفسیر عافیت، در دعای بیست و سوم

الْجُرَأَةَ، وَارْزُقْهُ الشِّدَّةَ، وَأَيَّدْهُ بِالنُّصْرَةِ،
گذشت) و سلامت راه‌مراهمش فرما، و از ترسیدن، نگاهش دار، و جرأت رابه او الهام
وَعَلِمْهُ السِّيرَ وَالسُّانَ، وَسَدِّدْهُ فِي الْحُكْمِ،
کن، و نیرومندی را روزیش فرما، او رابه پیروزی یاری ده، و راه‌ها و روش‌های اسلامی
وَاعزِلْ عَنْهُ الرِّيَاءَ، وَخَلِصْهُ مِنَ السُّمعَةِ،
رابه او بیاموز، و راه شایسته را در داوری کردن به او بنمای، و ریا را از او بطرف کن،
وَاجْعَلْ فِكْرَهُ وَذِكْرَهُ وَظَعْنَهُ وَإِقَامَتَهُ
واز شهرت و خودنمایی رهایش فرما، و اندیشه و ذکر و مسافرت و اقامتش را در راه
فِيكَ وَلَكَ؛ ﴿١٥﴾ فَإِذَا صَافَ عَدُوَّكَ وَعَدُوَّهُ
خشندی خود و برای خود قرار ده. (15) پس هر گاه با دشمنان تو و دشمنان خودش
فَقَلِيلُهُمْ فِي عَيْنِهِ، وَصَغِيرُ شَانَهُمْ فِي قَلْبِهِ،
رویه رو شود، عددشان را در نظرش اندک نمای، و مقامشان را در دل او کوچک ساز، و
وَأَدِلْ لَهُ مِنْهُمْ، وَلَا تُدِلِّهُمْ مِنْهُ، فَإِنْ خَمَّتْ لَهُ
او رابر آنان پیروزی ده، و دشمنان را برابر او پیروز مکن، و اگر زندگی او رابه نیک بختی
بِالسَّعَادَةِ، وَقَضَيْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ، فَبَعْدَ أَنْ يَجْتَاحَ
پایان دادی، و شهادت را برایش مقدّر فرمودی، بعد از آن باشد که دشمنت را با کشتن
عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ، وَبَعْدَ أَنْ يَجْهَدَ بِهِمُ الْأَسْرُ،
ریشه کن سازد، و پس از آن باشد، که اسارت به دست مسلمانان، آن نابکاران رابه رنج و
وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافُ الْمُسْلِمِينَ، وَبَعْدَ أَنْ
زحمت افکند، و به دنبال آن باشد که اطراف و جوانب سرزمین‌های مسلمین ایمنی یابد،

يُولِّ عَدُوِّكَ مُدِيرِينَ.

و پس از آن باشد که دشمنانت به میدان جنگ پشت کرده، و شکست خورده بازگردند.

(۱۶) اللَّهُمَّ وَايَّا مُسْلِمٍ خَلَفَ غَازِيًّا أَوْ مُرَابِطًا

(۱۶) خدایا! هر مسلمانی که عهده دار امور خانه رزمnde یا مرزداری شود، یا در

فِي دَارِهِ، أَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِيهِ فِي غَيْبَتِهِ، أَوْ أَعْانَهُ

نбود او به کفالت و سرپرستی خانواده اش اقدام کند، یا به قسمتی از مالش او را

بِطَائِقَةٍ مِنْ مَالِهِ، أَوْ أَمْدَهُ بِعَتَادٍ، أَوْ شَحَذَهُ عَلَىٰ

یاری دهد، یا او را به ساز و برگ جنگ مدد رساند، یا همت او را برای رفتن به

جِهَادٍ، أَوْ أَتَبَعَهُ فِي وَجْهِهِ دَعْوَةً، أَوْ رَعَى لَهُ

جهاد تند و تیز گرداند، یا وی را در برابرش به دعای خیر همراهی کند، یا پشت

مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَةً، فَاجْرِلَهُ مِثْلَ أَجْرِهِ وَزَنَّاً

سرش آبروی او را حفظ نماید، به او نیز اجر همان رزمnde و مرزدار را، وزن

بِوْزِنٍ، وَ مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَ عَوْضَهُ مِنْ فِعْلِهِ عَوْضًا

به وزن و مثل به مثل عنایت فرماید، و عمل او را پاداشی نقد عطا کن، که

حَاضِرًا، يَتَعَجَّلُ بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ، وَ سُرُورَ مَا أَتَىٰ

بدون درنگ، سود کاری که پیش اپیش فرستاد، و شادی عملی که به جا آورد،

بِهِ، إِلَىٰ أَنْ يَنْتَهِي بِهِ الْوَقْتُ إِلَىٰ مَا أَجْرَيْتَ لَهُ مِنْ

در همین دنیا به دست آورد، تا عمرش به پایان رسد، و به آن پاداشی برسد

فَضْلِكَ، وَ أَعْدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ.

که از احسانت بر او روا داشته ای، و از کرامت برای او مهیا ساخته ای.

﴿۱۷﴾ اللَّهُمَّ وَايُّمًا مُسْلِمًا أَهْمَمْهُ أَمْرُ الْإِسْلَامِ،

(۱۷) خدایا! هر مسلمانی که کار اسلام او را نگران کند،

وَأَحْزَنَهُ تَحْزِبُ أَهْلِ الشَّرِكِ عَلَيْهِمْ، فَنَوَى

و گرد آمدن مشرکین علیه مسلمین او را به اندوه نشینند، پس قصد جنگ، یا

غَزْوًا، أَوْ هَمَّ بِجَهَادٍ، فَقَعَدَ بِهِ ضَعْفٌ، أَوْ أَبْطَأَتْ

آهنگ جهاد کند، ولی ناتوانی و سستی او را بنشاند، و تنگدستی و حاجت

بِهِ فاقَةً، أَوْ أَخْرَهُ عَنْهُ حَادِثٌ، أَوْ عَرَضَ لَهُ

او را وادرار به کندی و درنگ کند، یا پیش آمدی او را از رفتن به تأخیر

دُونَ ارَادَتِهِ مَانِعٌ، فَأَكْتُبْ اسْمَهُ فِي الْعَابِدِينَ،

اندازد، یا مانعی در برابر اراده‌اش قد علم کند، نامش را در زمرة عبادت

وَأَوْجِبْ لَهُ ثَوَابَ الْمُجَاهِدِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي

کنندگان ثبت فرما، و ثواب مجاهدان را برابر واجب کن، و وی را در سلک

نِظَامِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ.

شهیدان و شایستگان قرار ۵۵.

﴿۱۸﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

(۱۸) خدایا! بر محمد بنده و رسولت، و آل محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلَاةً عَلَيْهِ عَلَى الصَّلَواتِ،

درود فrst؛ درودی برتر از درودها،

مُشْرِفَةً فَوْقَ التَّحِيَّاتِ، صَلَاةً لَا يَنْتَهِي

و از نظر رفعت و مرتبه، بالای همه درودها، که مدت‌ش به پایان نرسد،

أَمَدُهَا، وَلَا يَنْقَطِعُ عَدَدُهَا، كَاتِمٌ مَا مَضَى مِنْ
و شماره اش قطع نشود؛ درودی کاملتر از درودهایی که گذشت،
صَلَوَاتِكَ، عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ؛ إِنَّكَ الْمَنَانُ
از درودهایی که بر یکی از دوستانت فرستادی. تو عطا بخش
الْحَمِيدُ، الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ، الْفَعَالُ لِمَا تُرِيدُ.

ستوده‌ای، آغاز کننده و بازگرداننده‌ای، هر چه را بخواهی انجام می‌دهی.

